A népfront és a tanács kapcsolata gyümölcsözőn segíti elő Szeged fejlődését

A Hazafias Népfront szegedi bizottságának üléséről

Tegnap délután ülést tartott a Hazafias Népfront Szeged városi bizottsága. Tombácz Imre elvtárs elnöki megnyitója után első napirendként

Biczó György elvtárs, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke tartott beszámolót a tanács és a népfront együttműködéséről,

különösen az 1961. évi tervfeladatok tükrében. Megalapozott elvi kijelentésein túlmenően ebben a beszámolóban igen sok gyakorlati példával is megvilágította a nagy érdeklődést tanúsított népfrontbizottsági tagok előtt, hogy milyen nagy jelentőségű Szegeden is a tanács és a népfront szoros együttműködése, alkotó kapcsolata. Most az ötéves terv megvalósítása idején, a párt iránymutatása alapján még inkább komoly feladatok hárulnak a népfrontra az együttműködés szorosabbá tételével a kitűzött célok elérésében.

Elismerően emlékezett meg róla, hogy a mezőgazdaság szocialista átalakításának mostani időszakában is nagy segítséget nyújtottak a népfront aktivistái.

Rendkívül fontos azonban, hogy ez a segítség a továbbiakban se maradjon el, hanem folytatódjék az új szövetkezeti tagok szocialista gondolkodásának, tudatának kialakításával. Emellett is alapvető feladatként hárul a népfrontra, hogy

kivegye részét abból a felvilágosító tevékenységből, amelynek célja a dolgozók legszélesebb rétegeinek szocialista tudatformálása.

Ez is elengedhetetlen része a szocialista építésnek.

Szólt arról is Biczó György elvtárs, hogy a népfront és a tanácsszervek kapcsolata a választások időszakában különösen élénk volt, de ennek nem szabad csak ezekre a rövid időkre korlátozódnia. Hasonló

támogatást igényelnek a tanácstagok további tevékenységéhez is, így például a tanácstag-beszámolók alkalmával.

Általában nem is vethető fel panasz e tekintetben, de szükséges, hogy e beszámológyűlések a jövőben még népesebbek legyenek, nagyobb számban vegyenek részt azokon a fiatalok is, maguknak a beszámolóknak pedig emelni kell még inkább a színvonalát.

A népfront egyik legfontosabb feladataként jelölte meg a tanácsi munkával kapcsolatosan Biczó György elvtárs, hogy

társadalmi munkára mozgósítsa a lakosság legszélesebb rétegeit.

A városrendezés, szépítés nagy feladataira idén csaknem hat milliót biztosítanak ugyan az egyéb munkálatok mellett, — még szebb tervek is megvalósíthatók lesznek azonban, ha maga a lakosság is segít ebben. A népfront eddig is sokat tett e téren és ezt várja tőle a tanács a jövőben is.

Beszámolója végén Biczó elvtárs részletesebben is tájékoztatta a megjelenteket az 1961. évi szegedi tervekről, amelyek megvalósításához minden népfrontbizottsági tag segítségét kérte.

Nagy István, a Hazafias Népfront szegedi bizottságának titkára szólt ezután a népfrontbizottsági tagokhoz már korábban eljuttatott

I. félévi munkatervről.

Az elhangzott beszámolóhoz és a tervhez ezután együttesen szóltak hozzá a bizottsági tagok. A felszólalások azt mutatták, hogy mindkét napirend élénken foglalkoztatta a résztvevőket és

számos javaslattal igyekeztek kiegészíteni a munkatervet, illetve elősegíteni, hogy a jövőben a tanács és a népfront kapcsolata a város érdekében még gyümölcsözőbb lehessen.

Kéri Imre a szegedi parkok gondozásáról, a Virágos és Szép Szegedért mozgalom időszerű kérdéseiről beszélt, *Kovács* István az I. kerületi népfrontbizottság munkájáról nyújtott tájékoztatót, dr. *Beretzk* Péter konkrét javaslatokat téve, a fehértói rezervátum problémáihoz kérte a tanács és a népfront segítségét, *Bezerédy* István gyermekkönyvtár létesítésének gondolatát vetette fel, *Kovács* Andrásné a közelmúltban előfordult gyermektragédiákról szólva kisebb jégpályák létesítését javasolta, amelyhez több üzemből is szívesen nyújtanak társadalmi munkával segítséget, *Nagy* Sándor, *Turai* Géza, dr. *Mucsi* Józsefné felszólalásai segítették még tartalmasabbá, sokoldalúbbá tenni a népfront tevékenységét. A szegedi népfrontbizottság egységesen elfogadta dr. *Huszka* László előterjesztését, hogy tiltakozzanak az imperialisták kongói gaztettei, Lumumba és harcostársai meggyilkolása ellen.

A felszólalásokra válaszolva Biczó György elvtárs kijelentette, hogy az előterjesztésekre a legrövidebb időn belül megkeresik a megoldást. A népfrontbizottsági ülés ezután a munkaterv kiegészítésével, illetve elfogadásával ért véget.

Magyar–csehszlovák közös közleményt írtak alá

(Folytatás az 1. oldalról.)

gét — mondotta Novotny elvtárs, majd beszédét a magyar és a csehszlovák nép barátságának éltetésével fejezte be.

Kádár János elvtárs:

Népeinket elszakíthatatlanul összefűzi a proletárinternacionalizmus

Kádár János elvtárs válaszbeszédében többek között kijelentette:

— Most, amikor búcsút veszünk Novotny elvtárstól, a Csehszlovák Kommunista Párt Központi Bizottságának első titkárától, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság elnökétől és a kíséretében levő kedves vendégeinktől, szeretném mégegyszer hangsúlyozni, hogy baráti látogatásuk milyen nagy örömet szerzett nekünk. Őszintén sajnáljuk, hogy magyarországi tartózkodásuk nem tartott hosszabb ideig, de bizonyára

e néhánynapos itt-tartózkodásuk során is alkalmuk nyílt betekinteni szocialista építőmunkánk menetébe, eredményeibe,

s meggyőződtek arról a meleg, testvéri barátságról, amelyet a magyar nép a szomszédos Csehszlovákia iránt érez.

Látogatásuk jelentős állomása kapcsolataink történetének, s új lendületet ad a fejlődésnek.

Igaz barátság és teljes egyetértés jellemezte tárgyalásainkat.

S ez nem is lehetett másként, hiszen közösek céljaink, együtt küzdünk a szocialista világrendszer teljes győzelméért, a béke megszilárdításáért.

Pártjainkat, népeinket elszakíthatatlanul összefűzi a proletár internacionalizmus, a hűség és ragaszkodás a kommunista és munkáspártok moszkvai nyilatkozatában kifejtett nemes elvekhez. Tárgyalásainkon az a kölcsönös óhaj nyilvánult meg, hogy

népeink jólétének, kultúrájának további emelése, barátságának elmélyítése érdekében minden téren tovább szélesítsük együttműködésünket.

A nemzetközi kérdések megtárgyalásakor is megmutatkozott nézeteink teljes azonossága. Népeink létérdeke a béke megvédése és a nemzetközi feszültség enyhülése.

Éppen ezért valljuk, hogy meg kell találni az égető nemzetközi problémák megoldásának módját.

Ugyancsak népeink érdeke vezérelt akkor, amikor a leghatározottabban állást foglaltunk a különböző imperialista gyarmatosító mesterkedések ellen.

Népeink közös érdekeiből indulunk ki, amikor elítéljük az Európa békéjét elsősorban fenyegető nyugatnémet revansista és militarista törekvéseket,

s felhívjuk a figyelmet arra a veszélyre, amelyet a hitlerista tábornokok vezetése alatt álló nyugatnémet hadsereg atom- és rakétafegyverekkel való felszerelése jelent.

Kedves Novotny elvtárs! Kedves vendégeink! Most, hogy elhagyják hazánkat, búcsúzom önöktől. Jó egészséget és sok sikert kívánunk mindnyájuknak. Arra kérjük önöket, adják át a baráti Csehszlovákia népének és pártjuknak a magyar nép és a Magyar Szocialista Munkáspárt forró, testvéri üdvözletét.

Kívánjuk, hogy érjenek el új, nagy sikereket szocialista hazájuk felvirágoztatásában.

Szerencsés utat kedves elvtársak, barátaink!

Éljen népeink megbonthatatlan barátsága! Éljen a szocialista tábor szilárd, testvéri egysége! (Hosszantartó nagy taps).

Antonin Novotny és kísérete ezután a pályaudvar üvegcsarnokába ment, ahol szívélyes búcsút vett Kádár Jánostól, Kiss Károlytól, dr. Münnich Ferenctől és dr. Sik Endrétől, majd beszállt a különvonatba, amely a Rákóczi-induló hangjai mellett gördült ki a pályaudvarról.

Antonin Novotnyt a szobi határállomásig elkísérte Marosán György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára.

A szobi állomáson katonai tiszteletadásban részesítették Antonin Novotnyt, majd szívélyes búcsú után az elnök különvonata folytatta útját Csehszlovákiába.

Patrice Lumumbáról nevezték el a moszkvai Népek Barátsága Egyetemet

Szovjet és külföldi társadalmi szervezetek, szovjet és külföldi állampolgárok kérésére a Szovjetunió Minisztertanácsa elhatározta, hogy Patrice Lumumbáról nevezi el a moszkvai Népek Barátsága Egyetemet.

Az alkotó munka szegedi számvetése

Három dolgos esztendő sokoldalú munkájának eredményeit foglalja össze a Központi Statisztikai Hivatal Csongrád megyei Igazgatóságának néhány napja elkészült jelentése. Mint visszapillantó tükör mutatja: Csongrád megye, Szeged dolgozói is derekasan kivették részüket hároméves tervünk megvalósításából. Akik értik a számok beszédét, aligha találnak izgalmasabb olvasmányt, mint a letűnt évek statisztikája. Öröm olvasni, böngészni a jelentés számai között, ismerni a tényeket, s azok tükrében látni, mit értünk el három év alatt.

Azt mondja a jelentés: megyénk ipari termelése 1960-ban 36,6 százalékkal múlta felül az 1957. évi szintet az előirányzott 22 százalékkal szemben. A legeredményesebb esztendő a tavalyi volt, amikor a szocialista ipar termelési volumene megyénkben az előző évhez mérten 12,7 százalékkal emelkedett. E számottevő növekedés mellett csökkent a termelési költségek hányada. Az egy munkásra jutó vállalati teljes termelési érték pedig Szegeden 6,4 százalékkal emelkedett és 15,1 százalékkal volt nagyobb, mint három évvel azelőtt. Az 1960-ban elért termelésnövekedés fele származott a termelékenység és fele a létszámemelkedésből.

A hároméves terv lassú fejlődést irányzott elő, de a munka lendülete, különösen a pártunk VII. kongresszusa tiszteletére indított szocialista munkaverseny, áttörte a terv szűkre szabott kereteit. Igaz azonban, hogy a szegedi eredmények részben az országos átlag alatt maradtak. Nemcsak a hároméves, hanem a később készült éves tervek is lazák voltak. Nem ösztönöztek eléggé a tartalékok feltárására. Hogy erre mégis részben sor került, azt a szegedi üzemek, elsősorban a dolgozók alkotó kezdeményezőkészségének köszönhetjük.

Öröm számunkra, hogy az 1958—60-as éveket felölelő hároméves tervidőszak alatt a mezőgazdaságban alapvető átalakulás ment végbe megyénkben is. A döntő fordulat 1960-ban következett be. A dolgozó parasztság tömeges belépése kapcsán már az év elején uralkodóvá vált a termelőszövetkezeti szektor. Az év végén kezdődött meg az a folyamat, amely az ország legnagyobb járásának, a szegedi járásnak átszervezésével Csongrád megyét is a termelőszövetkezeti megyék sorába emelte. Ezzel megteremtettük annak lehetőségét, hogy a megyében mezőgazdasági téren is bátrabban léphessünk előre, s az országos átlagnak megfelelő, vagy ezt meghaladó terméseredményeket érjünk el. Míg a tömeges átszervezéssel egyidőben ugyanis országosan három év alatt 11—12 százalékkal nőtt a mezőgazdaság termelése, mi nem értük el az országos célkitűzést. Igaz, ebben nagy szerepe volt az 1960. évi aszálynak, amely köztudomásúan megyénket sújtotta legjobban. Egyes növények — elsősorban a kapások — alacsony terméshozamai lecsökkenthették a megelőző két év eredményeit is, ezért a tervidőszakban a mezőgazdasági termelés hozama a megelőző három év átlagszintjének felel meg. Az állattenyésztés hozamai ugyan emelkedtek a tervidőszak folyamán, azonban ezek sem a kívánt mértékben.

Ezek a statisztika nagy számai, s mondhatni: jelentős számai. Olvasásuk közben az emberek bizonyára ritkán gondolnak önmaguk életére, ellenben az életszínvonal számadatainál igen. Nem kétséges, hogy az elmúlt három évben érvényesült pártunk politikájában az az elv, hogy a szocializmus építésének együtt kell járnia a dolgozók életszínvonalának emelkedésével. A dolgozók Szegeden is tapasztalhatták a reálbér emelkedésének tényét. A három év alatt megyénkben hatezer fővel — 20,2 százalékkal — nőtt a munkások és alkalmazottak száma. A szegedi növekedés 18,1 százalékos volt. Nőtt a munkások átlagkeresete is, amely 1960-ban már elérte a havi 1360 forintot.

Az életszínvonal emelkedésének dokumentálására kiemelhetnénk az élelmiszerpiac sokszínű gazdagságát, a ruházati boltok forgalmát, vagy azt, hogy a megye kiskereskedelme 1960-ban több mint 2,6 milliárd forint forgalmat bonyolított le, közel 312 millióval többet, mint egy évvel korábban. Ehelyett azonban emeljük ki inkább azokat a számokat, amelyek arról beszélnek, hogy három év alatt Csongrád megyében 6821 hálószoba-garnitúrát, 2460 kombinált szekrényt, 8853 konyhabútort vásároltak, s csak azért nem többet, mert a nagymérvű keresletet nem tudták kielégíteni. De említhetnénk azt is, hogy ugyanezen idő alatt 22888 rádiót vásároltak megyénk lakói.

Érteni kell a számok beszédét. Érteni kell, milyen nagy dolog az: a felszabadulás óta az elmúlt három évben épült évenként a legtöbb lakás. Érteni kell, hogy az ország mai politikája ez, s ha csak egyik eredménye is ennek, jellemző, mert a fő vonalat mutatja. A hároméves terv eredményeinek értő olvasása öröm s nem könnyű feladatok ébresztője is. A tapasztalatok elemzése megyei, városi, üzemi szinten is sok segítséget adhat a további fejlődés akadályainak leküzdéséhez.

Tovább akar lépni az ország, még több kenyeret, húst, bútort s más, közszükségleti tárgyat akar vásárolni a statisztika alanya és alkotója, a dolgozó ember. A hároméves terv megyei, szegedi eredményeiről kiadott statisztikai jelentés a többi között arról is beszél, hogy ez csak rajta, az ő munkáján áll. Most, az ötéves terv első évének eredményes munkájával is meg kell mutatnunk, hogy Szegeden értjük a számok beszédét.

Kádár János elvtárs levele és ajándéka az Eaton-házaspárnak

Zádor Tibor washingtoni magyar ügyvivő felkereste Clevelandban *Cyrus Eatont*, az ismert amerikai nagyiparost és közéleti személyiséget és átadta neki *Kádár János* levelét.

A levélben a Magyar Szocialista Munkáspárt első titkára *köszönetet mond Cyrus Eatonnak és feleségének újévi jókívánságaikért.*

Kádár János ajándékot is küldött a házaspárnak magyarországi látogatásuk emlékéül. A többi között Fényes Adolf »Falusi nők a domboldalon« című képét és néhány magyar népművészeti tárgyat.

Eaton nagy örömmel fogadta az ajándékot, amelyet mindjárt bemutatott a clevelandi sajtó és a kereskedelmi kamara képviselőinek.

Az Eaton-házaspár ebédet adott Zádor Tibor ügyvivő tiszteletére, amelyen részt vettek a clevelandi városi tanácsnak, a kereskedelmi kamarának és több nagy vállalatnak a vezetői. (MTI)

ÚJ ÖLTÖZŐ ÉS EBÉDLŐ AZ ÉPÍTŐMUNKÁSOKNAK

Kétszáz dolgozó részére elkészült a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat előgyártó telepén az új, emeletes épület, melyben ebédlőhelyiséget és öltözőket rendeznek be a munkások részére. Felvételünkön az új létesítményt láthatjuk, melyre több mint kétmillió forintot költöttek. Előreláthatólag június hónapban adják át rendeltetésének az új épületet, melynek már a belső berendezésén dolgoznak. Külsején az utolsó simításokat végzik.